

Forskrift om kvalitet på melk og melkeprodukter

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

Veiledning om

- opplysninger om faktisk fettinnhold som en del av betegnelsen på melk og melkeprodukter
- forholdet til bestemmelsene i matinformasjonsforskriften og påstandsforskriften

Aktuelt regelverk

- Lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven). [Se Lovdata.](#)
- Forskrift 3. juni 2015 nr. 607 om kvalitet på melk og melkeprodukter (trådte i kraft 1. januar 2016). [Se Lovdata.](#)
- Forskrift 17. juli 1953 nr. 9637 om kvalitet på melk og fløte mv. (melkevareforskriften – opphevet 1. januar 2016).
- Forskrift 24. august 1956 nr. 9632 om tilvirking, merking og omsetning av ost (osteforskriften – opphevet 1. januar 2016).
- Forskrift 16. november 1962 nr. 9581 om tilvirking, merking og omsetning av smør og smørfett (smørforskriften – opphevet 1. januar 2016).
- Forskrift 28. november 2014 nr. 1497 om matinformasjon til forbrukerne (matinformasjonsforskriften) jf. forordning (EU) nr. 1169/2011 om matinformasjon til forbrukerne (matinformasjonsforordningen). [Se Lovdata.](#)
- Forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler (påstandsforskriften) jf. forordning (EF) nr. 1924/2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler (påstandsforordningen). [Se Lovdata.](#)

Veilederen er ikke rettslig bindende, men skal fungere som et hjelpemiddel til tolkning av ulike bestemmelser i regelverket om kvalitet på melk og melkeprodukter. Veilederen må derfor leses sammen med de relevante bestemmelsene i regelverket.

Veilederens formål og målgruppe

Fra 1. januar 2016 gjelder nye krav til merking, presentasjon og reklame for melk og melkeprodukter. Hovedformålet med det nye kvalitetsregelverket er å bidra til redelig omsetning av slike produkter, hindre at forbrukerne blir villedet og sikre like konkurransevilkår i markedet.

Mattilsynet har erfart at det særlig er behov for informasjon om forståelsen av visse bestemmelser i den nye forskriften om kvalitet på melk og melkeprodukter. I denne veilederen vil vi formidle vår forståelse av noen av de nye kravene. Teksten er dynamisk og vil kunne endres ved behov.

Veilederen er ment for deg som er matvareprodusent, importør, eller som driver med produksjon og markedsføring av melk og melkeprodukter. Veilederen er også ment som tolkningsstøtte til Mattilsynets ansatte som fører tilsyn med at bestemmelsene i regelverket overholdes.

Vi vil anbefale at du leser gjennom **hele** veilederen sammen med regelverket som omtales. Det er viktig å se og forstå helheten i temaene som behandles.

1. Forskrift om kvalitet på melk og melkeprodukter - ikrafttredelse og overgangsordninger

Forskrift om kvalitet på melk og melkeprodukter (heretter forskriften) trådte i kraft 1. januar 2016, jf. § 15. Forskriften opphevet fra samme tidspunkt fem «gamle» særnorske kvalitetsforskrifter, herunder melkevareforskriften, osteforskriften og smørforskriften.

Næringsmidler kan produseres og merkes i samsvar med forskriftene som oppheves, til og med 31. desember 2016. Se overgangsbestemmelsen i § 15 annet ledd. Disse næringsmidlene kan omsettes til lagrene er tomme. Bestemmelsen åpner ikke for at opptrykt emballasje som ikke er i samsvar med de nye bestemmelsene, kan brukes etter 31. desember 2016.

2. Nye bestemmelser om opplysninger om faktisk fettinnhold som en del av betegnelsen på melk og melkeprodukter

2.1. Om betegnelser på næringsmidler

Alle ferdigpakkede næringsmidler skal være merket med en betegnelse som gir forbrukerne et klart inntrykk av hvilket næringsmiddel det er snakk om. Betegnelsen skal ikke villede forbrukeren. Dersom det finnes en betegnelse for næringsmidlet som er fastsatt i norsk forskrift, er det denne som skal brukes. Finnes det ikke en fastsatt betegnelse, benyttes den betegnelsen som vanligvis brukes på næringsmidlet. Er det heller ingen vanlig betegnelse i bruk, benyttes en beskrivende betegnelse som identifiserer næringsmidlet. Se matinformasjonsforskriften § 1, jf. matinformasjonsforordningen artikkel 9 nr. 1 bokstav a) jf. artikkel 17.

2.2. Om betegnelser på melk og melkeprodukter

2.2.1. Melk

Forskrift om kvalitet på melk og melkeprodukter, viderefører i all hovedsak de tre regulerte melkebetegnelsene «hmelk», «lettmelk» og «skummet melk». Disse betegnelsene er relatert til melkens fettinnhold. Se forskriften § 8 annet ledd, samt § 2 bokstav a) og b) i den nå opphevede melkevareforskriften.

«*Hmelk*» kan nå ha et fettinnhold som enten er standardisert til minst 3,5 % eller som ikke er standardisert. Fettinnholdet skal uansett ikke være under 3,5 %. I følge den opphevede melkevareforskriften kunne ikke fettinnholdet i «hmelk» standardiseres.

«*Lettmelk*» skal ha et fettinnhold som ligger mellom 0,5 % og 1,8 %. I den opphevede melkevareforskriften var det ikke definert et intervall eller en øvre grense for fettinnholdet i «lettmelk», bare en nedre grense for fettinnhold på 0,5 %.

«*Skummet melk*» skal ha et fettinnhold på under 0,5 %. Dette er som før.

Ved bruk av de tre regulerte betegnelsene «hmelk», «lettmelk» og «skummet melk», kan virksomheten på frivillig basis opplyse om det faktiske fettinnholdet. Det faktiske fettinnholdet skal da angis som **en del av** melkens betegnelse (for eksempel «skummet melk 0,2 % fett»). Se § 8 fjerde ledd.

«*Melk X % fett*». Det åpnes i forskriften for bruk av betegnelsen «melk X % fett», jf. § 8 tredje ledd. Dette gjelder for melk som har et fettinnhold som ligger utenfor grensene for å kunne bruke en av de tre regulerte betegnelsene. Betegnelsen «melk X % fett» kan også brukes som et alternativ til «hmelk», «lettmelk» og «skummet melk». For eksempel «melk 3,5 % fett» i stedet for «hmelk», eller «melk 2,5 % fett».

Melk som har et fettinnhold som ligger mellom 1,8 % og 3,5 %, og som verken oppfyller kravet til bruk av betegnelsene «hmelk» eller «lettmelk», skal bruke betegnelsen «melk X % fett».

2.2.2. Melkeprodukter

På frivillig basis kan virksomhetene også opplyse om det faktiske fettinnholdet i melkeprodukter som fløte, yoghurt, rømme og ost. Se listen i § 6 første ledd. Det faktiske fettinnholdet skal da angis som **en del av** betegnelsen på melkeproduktene, f.eks. «fløte 38 % fett».

Denne muligheten omfatter også undergrupper av disse melkeproduktene. I undergruppen «ost» inkluderes eksempelvis faste oster, smelteoster, mysost/brunost og navn på konkrete oster.

Muligheten for å angi det faktiske fettinnholdet gjelder bare for næringsmidler som faller inn under definisjonen av «melkeprodukter», jf. §§ 5 og 6 annet ledd. Det vil si at næringsmidler med tilsvarende bruksegenskaper som «melkeprodukter», men som ikke oppfyller definisjonen, ikke kan merkes på denne måten. Se § 6 tredje ledd.

2.2.3. Faktisk fettinnhold i melk og melkeprodukter kan bare angis som «en del av» betegnelsen på disse næringsmidlene

Noen av bestemmelsene i forskriften krever eller åpner for å kunne gi opplysninger om faktisk fettinnhold som **en del av** betegnelsen på næringsmidlene, som vist ovenfor. Det betyr at de korrekte betegnelsene på melk eller melkeprodukter må brukes «ordrett» **alle** steder der det faktiske fettinnholdet ønskes angitt. Dette gjelder både i merkingen av eller reklamen for melk eller melkeprodukter.

3. Forholdet til bestemmelsene om næringsdeklarasjon i matinformasjonsforskriften

Matinformasjonsforordningen gir krav til innholdet i og presentasjonen av en næringsdeklarasjon. Denne skal minst gi opplysninger om energiinnhold og mengden av fett, mettede fettsyrer, karbohydrater, sukkerarter, protein og salt. Ifølge forordningen må en eventuell frivillig repetisjon av visse elementer i næringsdeklarasjonen omfatte innholdet av energi, mengden fett, mettede fettsyrer sukkerarter og salt, eventuelt bare mengden energi. Slik frivillig repetisjon må angis i «hovedsynsfeltet» på emballasjen. Det vil si at det som hovedregel ikke er lovlig å bare angi innholdet av f.eks. fett eller karbohydrater i «hovedsynsfeltet», for så å gi en fullstendig næringsdeklarasjon på baksiden av emballasjen.

Dersom ikke forskrift om kvalitet på melk og melkeprodukter hadde inneholdt bestemmelser som åpner for angivelse av faktisk fettinnhold som en del av betegnelsen på melk og de opplistede melkeproduktene samt undergrupper av disse, ville slik angivelse av det faktiske fettinnholdet «alene», ikke ha vært tillatt etter bestemmelsene om næringsdeklarasjon.

Her finner du mer om næringsdeklarasjon på mattilsynet.no.

4. Generelt om relevante bestemmelser i påstandsforskriften

Her finner du mer om påstandsforskriften/påstandsforordningen på mattilsynet.no.

4.1. Generelt om vilkårene for bruk av ernæringspåstanden «lett» og andre sammenliknende ernæringspåstander om næringsmidler

Lovgiver i EU/EØS har i påstandsregelverket regulert vilkårene for bruk av ernærings- og helsepåstander svært detaljert og svært strengt. De overordnede formålene med påstandsregelverket, er å sikre at det indre marked fungerer tilfredsstillende, samtidig som det sikres et høyt nivå av forbrukervern. Dette fremgår av påstandsforskriften § 1 jf. artikkel 1 nr. 1 i påstandsforordningen, flere punkter i fortalen til forordningen, samt andre bestemmelser i påstandsforordningen.

Påstandsforordningen sier at ernærings- og helsepåstander bare kan benyttes i merkingen, pakningsutformingen eller reklamen for næringsmidler, dersom de er i samsvar med bestemmelsene forordningen, jf. artikkel 3 første ledd. Videre sies det at ernærings- og helsepåstander ikke skal være uriktige, tvetydige eller villedende, jf. artikkel 3 annet ledd bokstav a).

Påstandsforordningen inneholder særlige vilkår for bruk av ernæringspåstander, og det er bare er tillatt å framsette ernæringspåstander dersom de er oppført i vedlegget og er i samsvar med vilkårene i forordningen. Se artikkel 8.

4.2. Om sammenliknende ernæringspåstander

Både «lett» og «reduisert innhold av [næringsstoffets navn]» er såkalte sammenliknende ernæringspåstander. Artikkel 9 i påstandsforordningen inneholder generelle bestemmelser om bruk av sammenliknende ernæringspåstander.

- Det er bare tillatt å sammenlikne næringsmidler i samme gruppe. Ved sammenlikningen må det tas i betraktning et utvalg av næringsmidler som tilhører den samme gruppen.
- Videre må det opplyses om forskjellen i mengden av det aktuelle næringsstoffet og/eller energiinnholdet, og sammenlikningen skal gjelde samme mengde av næringsmidlet.
- Videre fremgår det at sammenliknende ernæringspåstander må sammenlikne sammensetningen av det aktuelle næringsmidlet med et utvalg næringsmidler i den samme gruppen – herunder næringsmidler fra andre (vare)merker/brands. De næringsmidlene som det sammenliknes med, kan ikke ha en sammensetning som gjør det mulig å bruke ernæringspåstander om dem, jf. artikkel 9 nr. 2 i påstandsforordningen. (Se punkt 4.3 nedenfor for nærmere opplysninger om hvilke vilkår som være oppfylt for å kunne bruke ernæringspåstandene «lett» og «reduisert innhold av [næringsstoffets navn]».)

Ernæringspåstanden «lett» skal ledsages av en angivelse av hvilke egenskaper som gjør næringsmidlet «lett», jf. punktet om ernæringspåstanden «lett» i vedlegget til påstandsforordningen. Dvs. at det skal beskrives om det f.eks. er en reduksjon av fett eller sukkerarter som gjør produktet «lett».

4.3. Om ernæringspåstanden «lett» og forbudet mot å bruke forsterkende utsagn

«Lett/light» (heretter bare «lett») er en tillatt ernæringspåstand. I utgangspunktet gjelder de samme vilkårene for bruk av ernæringspåstanden «lett» som for ernæringspåstanden «reduisert innhold av [næringsstoffets navn]» jf. vedlegget til påstandsforordningen. Slike ernæringspåstander kan i utgangspunktet bare fremsettes dersom innholdet av det aktuelle stoffet er minst 30 % lavere enn i et liknende produkt.

Det fremgår av beskrivelsen av kravene til hver enkelt ernæringspåstand, at ernæringspåstanden også omfatter enhver annen påstand som antas å ha samme betydning for forbrukeren. Men det er viktig å merke seg at det her er visse begrensinger, se under.

Det er ikke er tillatt å bruke utsagn som inneholder ytterligere gradsangivelser, forsterkninger eller superlativer utover den «nøytrale» ernæringspåstanden «lett». Disse utsagnene ikke er ført opp i listen over tillatte ernæringspåstander. Bruk av slike utsagn endrer og forsterker meningsinnholdet i den tillatte ernæringspåstanden. Slike utsagn kan derfor ikke vurderes som tillatt som «enhver annen påstand som antas å ha samme betydning for forbrukeren» som ernæringspåstanden «lett». Tilsvarende gjelder for bruk av ernæringspåstanden «reduisert innhold av [næringsstoffets navn]». Det er særlig hensynet til at forbrukerne ikke skal villedes, men også hensynet til redelig konkurranse i markedet, som har gjort at

bestemmelsene i påstandsforordningen ikke åpner for at virksomhetene kan bruke utsagn som inneholder ytterligere gradsangivelser, forsterkninger eller superlativer.

Dette understrekes ved bruk av eksempler på ulovlige ernæringspåstander i ulike veiledere om påstandsforordningen. Se Kommisjonens veileder («super light»)¹, Danmarks veileder («ultra light» og «ekstra lavt fettinnhold»)², Sveriges veileder («bara»/«endast»)³ og Norges veileder («ekstra lett»)⁴. Disse veilederne gir eksempler på ernæringspåstander som er ulovlige fordi de inneholder utsagn som innebærer ytterligere gradsangivelser, forsterkninger eller superlativer ut over ordlyden i de regulerte, tillatte ernæringspåstandene.

Det hjelper ikke at det ved bruk av slike ulovlige, sammenliknende ernæringspåstander opplyses om for eksempel reduksjonen i fettinnholdet sammenliknet med fullfettvariantene, jf. påstandsforordningen artikkel 9. Heller ikke at det opplyses om hvilke egenskaper som gjør næringsmidlet «lett», jf. punktet om ernæringspåstanden «lett» i vedlegget til påstandsforordningen. Ernæringspåstandene er uansett ulovlige etter påstandsforordningen på grunn av gradsangivelsen, forsterkningen eller superlativet.

5. Forholdet mellom bestemmelsene i forskrift om kvalitet på melk og melkeprodukter og bestemmelsene i påstandsforskriften

5.1. Bruk av de regulerte melkebetegnelsene «lettmelk» og «skummet melk» er ikke ernæringspåstander etter påstandsforordningen

De forskriftsregulerte melkebetegnelsene «lettmelk» og «skummet melk» er spesialregler om bruk av utsagn som inneholder «ernæringspåstander» relatert til fettinnholdet i melk. Slike spesialregler går foran og gjelder i stedet for de mer generelle bestemmelsene i påstandsforordningen om for eksempel bruk av ernæringspåstanden «lett» relatert til fettinnholdet.

Som nevnt tidligere skal «lettmelk» ha et fettinnhold som ligger mellom 0,5 % og 1,8 %. I den opphevede melkevareforskriften var det ikke definert et intervall eller en øvre grense for fettinnholdet i «lettmelk», bare en nedre grense for fettinnhold på 0,5 % eller mer. Den nye øvre grensen for fettinnhold for bruk av betegnelsen «lettmelk», gjør det derfor helt tydelig at det for melk ikke er tilstrekkelig med en reduksjon i fettinnholdet med 30 % sammenliknet med fullfettvarianten «hmelk». Uten denne bestemmelsen, ville det teoretisk sett være mulig å bruke betegnelsen «lettmelk» på melk med ett fettinnhold helt opp til 2,4 %. Mattilsynet mener at innholdet i den nye bestemmelsen om bruk av betegnelsen «lettmelk» er i tråd med det som er praksis på det norske markedet per i dag.

En påstand er ethvert budskap eller enhver framstilling som ikke er obligatorisk i henhold til Fellesskapets regelverk eller nasjonal lovgivning. Dette fremgår av definisjonen i artikkel 2 nr. 2 punkt 1) i påstandsforordningen. Dette betyr at bruk av de regulerte melkebetegnelsene i forskrift om kvalitet på melk og melkeprodukter, for eksempel «lettmelk», ikke skal sees som bruk av en ernæringspåstand etter

¹ Kommisjonens veileder 14. desember 2007 om gjennomføring av påstandsforordningen, se punkt II.2 på side 7

² Danmarks veileder 27. juni 2014 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler, se punkt 4.1 fjerde avsnitt på side 14

³ Sveriges veileder 10. juli 2013 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler, se punktet om artikkel 9, eksempel 28

⁴ Norges veileder til påstandsforskriften og påstandsforordningen, se i punkt 4.6.24.4 på side 55

påstandsforordningen. I denne sammenheng er ikke ordet «lett» en frivillig ernæringspåstand, men en del av en regulert betegnelse på melk.

Bruken av de regulerte melkebetegnelsene kan eventuelt være kombinert med frivillige opplysninger om faktisk fettinnhold som en del av en «ordrett» angivelse melkens regulerte betegnelse. Bruk av betegnelsen «lettmelk» (eventuelt inkludert frivillige opplysninger om faktisk fettinnhold) vil ikke utløse krav om at det må gis opplysninger om størrelsen på reduksjonen i fettinnholdet sammenliknet med fullfettvarianten «hmelk». Det må heller ikke opplyses om hvilken egenskap som gjør næringsmidlet «lett». Men dersom melkeprodukter for eksempel merkes med ernæringspåstanden «lett» fordi innholdet av sukkerarter er redusert, så vil alle de relevante bestemmelsene i påstandsregelverket komme til anvendelse.

I likhet med reguleringen av de tillatte ernæringspåstandene i vedlegget til påstandsforordningen, er det både hensynet til at forbrukerne ikke skal villedes og til redelig konkurranse i markedet, som ligger bak spesialbestemmelsene om hva som ut fra melkens fettinnhold, skal være den korrekte betegnelsen på melken.

5.1.1. Det er ikke tillatt med ytterligere gradsangivelser, forsterkninger eller superlativer relatert til fettinnholdet i melk utover de regulerte melkebetegnelsene

Det er ikke tillatt å bruke andre utsagn i merkingen av eller reklamen for melk som kan oppfattes som ytterligere gradsangivelser, forsterkninger eller superlativer relatert til melkens fettinnhold, utover de regulerte melkebetegnelsene i § 8 annet og tredje ledd i forskrift om kvalitet på melk og melkeprodukter. Utsagnet «ekstra lett melk» og tilsvarende utsagn, er ulovlige betegnelser på melk.

Ytterligere gradsangivelser, forsterkninger eller superlativer relatert til fettinnholdet i melken, utover de regulerte melkebetegnelsene, er også forbudt i tilfeller der merkingen for øvrig inneholder en korrekt betegnelse på melken. Det vil si at bruk av en korrekt melkebetegnelse ett sted på emballasjen, ikke avhjelper bruk av et ulovlig utsagn om fettinnholdet i melken ellers på emballasjen. Dette gjelder også for reklame for melk.

5.2. Andre melkeprodukter enn melk

5.2.1. Andre melkeprodukter med opplysninger om faktisk fettinnhold som en del av melkeproduktets betegnelse, men uten sammenliknende ernæringspåstander relatert til fettinnhold

Hvis faktisk fettinnhold angis frivillig som en del av betegnelsen på melkeproduktene, uten at det i tillegg brukes sammenliknende ernæringspåstander om fettinnholdet, så skal denne angivelsen ikke anses som bruk av en ernæringspåstand. Se § 6 tredje ledd i forskriften. Bestemmelsene i påstandsforordningen kommer derfor ikke til anvendelse som følge av dette. Se også pkt. 5.1.

5.2.2. Andre melkeprodukter med opplysninger om både faktisk fettinnhold som en del av melkeproduktets betegnelse og sammenliknende ernæringspåstander relatert til fettinnhold

– forholdet til bestemmelsene i påstandsforordningen artikkel 9 om angivelse av reduksjonens størrelse mv.

Det er bare de regulerte melkebetegnelsene «lettmelk» og «skummet melk» som i seg selv inneholder begreper som er relatert til redusert fettinnhold i melken.

De andre melkeproduktene i §§ 5 og 6 i forskriften er bare angitt i form av nøytrale hovedkategorier (fløte, ost og rømme osv.). For disse melkeproduktene er det derfor helt frivillig, å bruke for eksempel ernæringspåstandene «lett» og « redusert innhold av [næringsstoffets navn]» relatert til fettinnhold. Dette kan gjøres enten i selve betegnelsen på disse melkeproduktene (for eksempel «lettrømme») eller andre steder i merkingen av eller reklamen for melkeproduktene. Det er da forutsatt at de generelle vilkårene i påstandsforordningen for å kunne gjøre dette, er oppfylt.

Merkingen av eller reklamen for andre melkeprodukter enn melk, og undergrupper av disse, kan inneholde sammenliknende ernæringspåstander som «lett» eller « redusert innhold av [næringsstoffets navn]» relatert til fettinnholdet. I tillegg kan disse melkeproduktene på frivillig grunnlag, være merket med opplysninger om faktisk fettinnhold som en del av melkeproduktets betegnelse. I slike tilfeller legger Mattilsynet til grunn at disse melkeproduktene er unntatt fra kravet om angivelse av størrelsen på reduksjonen i fettinnhold sammenliknet med fullfettvarianten. Videre legger vi til grunn at det ikke er nødvendig å opplyse om at det er fettinnholdet som er redusert.

Opplysninger om det faktiske fettinnholdet som en del av betegnelsen på melkeproduktene, gir ikke forbrukerne informasjon om hvor mye fettinnholdet er redusert sammenliknet med fullfettvarianten. Likevel mener vi at forbrukerne i slike tilfeller gis velegnede og tilstrekkelige opplysninger om fettinnholdet, for å kunne foreta et velbegrunnet valg mellom ulike varianter av melkeprodukter.

Mattilsynet legger til grunn at bestemmelsen i § 6 tredje ledd om frivillig angivelse av faktisk fettinnhold som en del av betegnelsen på disse melkeproduktene, er en spesialbestemmelse (lex specialis) og at den går foran de mer generelle bestemmelsene (lex generalis) om angivelse av størrelsen på reduksjonen av fettinnholdet sammenliknet med fullfettvarianten, jf. artikkel 9 i påstandsforordningen. Dette gjelder også kravet om at det må gis opplysninger om at det er fettinnholdet som er redusert, ved bruk av ernæringspåstanden «lett».

Opplysningene om at det er mengden fett som er redusert og størrelsen på reduksjonen kan likevel gis på frivillig basis.

Som nevnt ovenfor, er det imidlertid bare tillatt å opplyse om faktisk fettinnhold som «en del av» de regulerte betegnelsene på melkeprodukter og underkategorier av disse. Det betyr at de korrekte betegnelsene må brukes «ordrett» **alle** steder der det faktiske fettinnholdet ønskes angitt. Dette gjelder både i merkingen av eller reklamen for melkeprodukter.

5.2.3. Andre melkeprodukter uten opplysninger om faktisk fettinnhold som en del av melkeproduktets betegnelse, men med sammenliknende ernæringspåstander relatert til fettinnhold

Virksomheten kan velge å merke et melkeprodukt med en sammenliknende ernæringspåstander som «lett» relatert til fettinnholdet i produktet, men **ikke** merke med opplysninger om faktisk fettinnhold som en del av betegnelsen. Eksempelvis kan de bruke betegnelsen «lettrømme» eller betegnelsen «rømme» + ernæringspåstanden «lett» et annet sted på emballasjen. I slike tilfeller vil alle bestemmelsene om sammenliknende ernæringspåstander i påstandsforordningen gjelde fullt ut. Dette innebærer at det må gis opplysninger om størrelsen på reduksjonen av fettinnholdet sammenliknet med fullfettvarianten. Videre må det ved bruk av ernæringspåstanden «lett» gis opplysninger om at det er fettinnholdet som er redusert.

5.3. Andre næringsmidler enn melk og melkeprodukter

For andre næringsmidler enn melk og melkeprodukter, som det ikke er fastsatt spesialbestemmelser for, gjelder alle de relevante bestemmelsene i påstandsforordningen. Spesialbestemmelser kan omhandle bruk av bestemte betegnelser relatert til fettinnholdet eller obligatorisk eller frivillig angivelse av det faktiske fettinnholdet som en del av betegnelsen på næringsmiddelet. Dette medfører at virksomhetene ved bruk av sammenliknende ernæringspåstander som «lett» eller « redusert innhold av [næringsstoffets navn]» relatert til fettinnholdet i disse næringsmidlene, må gi opplysninger om størrelsen på reduksjonen av fettinnholdet sammenliknet med fullfettvarianten. Videre må det gis opplysninger om at det er fettinnholdet som er redusert, ved bruk av ernæringspåstanden «lett».

Næringsdeklarasjon i samsvar med bestemmelsene i matinformasjonsforskriften er i slike tilfeller forbrukernes kilde til opplysninger om faktisk fettinnhold i disse næringsmidlene.